

Az idős emberek kiszolgáltatottságára és a törvények hátulütőire hívta fel a figyelmet a minap egy olvasónk, aki édesapja nyugdíját szeretne volna átvenni a Homoród mentén. A hölgy 16 kilométert utazott édesapja falujába, majd vissza, teljesen fölöslegesen. A nyolcvan év fölötti férfit épp Brassóban gondozza a másik gyereke, a közelebb élő testvért bízták meg a nyugdíj átvevésével.

„Egy kis faluban mindenki ismer mindenkit, tanúskodtak a jelenlévők, hogy én vagyok a lánya, és jó helyre kerül a pénz, nem adták át. Csak személyesen – mondták szigorú arccal” – panaszolta olvasónk.

„Értem, hogy a törvény az ő pártjukon van, de hol marad az emberség? Szomorú, hogy az idős, magatehetetlen emberek mennyire kiszolgáltatottak” – mondta, miután a nyugdíjszelvény, az édesapa személyijének fénymásolata és a saját személyi igazolvány felmutatása alapján sem adták át a pénzt, hiába állta ki a sort.

Falun nincs bankautomata, nincs közjegyző sem,

hogy meghatalmazást készíttessenek az emberek, kész kálvária, hogy megkapják a nyugdíjat, ha mozgásképtelenek. Nagyvárosban normális, hogy így van, de falun, ahol mindenki ismeri egymást, érthetetlen, hogy ennyire embertelenek legyenek – mondta a hölgy.

Megkérdeztük a Román Posta Hargita megyei kirendeltségén, mi a teendő ebben az esetben. A postán tényleg szigorúak a szabályok, csak a felettesek nyialtkozhatnak. Három telefonálásba került, hogy hivatalosan is elmondják a következő mondatot: „A törvény szerint nem adhatjuk át másnak, csakis személyesen vehető át a nyugdíj. Közjegyzői meghatalmazásra van szükség ahhoz, hogy más személy átvehesse a pénzt, a közjegyzők kiszállnak helyszínre. Ez pénzbe

kerül, de sajnos nincs más törvényes megoldás. A bankkártyás átvételt szoktuk még ilyenkor ajánlani" – javasolták.